

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ РАКУРС «ДНЯ»*

На минулорічному Львівському форумі видавців серед багатьох нових книг було презентовано монографію Зенона Дмитровського «Українське телебачення в ракурсі газети «День», присвячену 15-річчю часопису. Про вихід у світ цього видання газета «День» відгукнулася двома публікаціями свого власного кореспондента у Львові Тетяни Козиревої, які ми вміщуємо, об'єднавши їх з дозволу автора і децю скоротивши.

Телевізійний ракурс «Дня»

Слід сказати, що для редакції «Дня» видання цієї книги стало приємною несподіванкою. Зенон Дмитровський, телевізійник із понад двадцятилітнім стажем, досвідчений викладач, заслужений працівник освіти України, автор низки навчальних посібників з телевізійної журналістики, монографій, довідкових видань, у своїй новій книзі аналізує висвітлення в газеті «День» окремих аспектів функціонування українського телебачення на межі минулого і нинішнього століть, показує роль газети «День» у формуванні громадської думки про цей засіб масової інформації. Видання ілюстроване гумористичними малюнками, опублікованими в «Дні» різними роками.

Про особливості цього видання ми вирішили розпитати його автора.

– «День» з моменту існування приділяє велику увагу телебаченню – його розвитку, тим проблемам, які пов'язані із цим розвитком, – пояснює Зенон Євгенович свою увагу до публікацій «Дня». – Зокрема, автори газети неодноразово торкалися гострої проблеми політичного контролю на вітчизняному телебаченні – як державному, так і приватному. Важливо, що при розкритті цих тем «День» завжди надавав слово фахівцям, які безпосередньо займаються телевиробництвом і на собі відчули тиск влади, політичних структур. Цікаво, що раніше в газеті «День» цілий блок було відведено телебаченню («ТБ-тиждень». – Т. К.), де, крім програми на наступний тиждень, публікували різноманітні рецензії, відгуки, творчі портрети, інтерв'ю з авторами передач. І все це, звичайно, мало двояке спрямування, бо, з одного боку, газетні матеріали допомагали читачам розібратися у величезному масиві продукції, яку створює українське телебачення, а з іншого – допомагали творцям передач, бо вказували на їх недоліки, разом із тим не оминали творчих успіхів, привертаючи увагу громадськості до порушених питань.

– **Для того, щоб створити таке видання треба мати великий архів.**

Шукали «День» по бібліотеках?

– Ні. Я сам збирав архів, маю всі публікації «Дня» з 1998 року, що стосувалися телебачення.

– **Який обсяг видання?**

– Двісті сорок сторінок. У книзі – сім розділів. Перший – «Новини – головний програмний телепродукт» (публікації 1998 – 1999 рр.), другий – «Особистості телевізійного ефіру» (2000 – 2002 рр.). Окремий розділ присвячено Першому Національному каналу (2001 – 2003 рр.). Цікавий, на мій

*Зенон Дмитровський. Українське телебачення в ракурсі газети «День». –

Львів: ПАІС, 2011

погляд, розділ, присвячений зародженню телеканалу «Культура» (2001 – 2002 рр.) – це ж скільки зусиль доклали ентузіасти до розв’язання цієї проблеми!.. Газета «День» також долучилась до цієї благородної справи. Наступні розділи – «Українське телебачення і Помаранчева революція» (2004 р.), «В очікуванні обіцяних змін» (2005 р.). Останній розділ – «Громадське телебачення: бути чи не бути?» (2005 – 2010 рр.), де передано всі потуги навколо громадського телебачення, яке дотепер у нас, на жаль, так і не створене. І газета «День» дуже добре робила, розповідаючи про досвід Естонії та Грузії, які вчасно, по гарячих слідах створили громадське мовлення. Причому експерти «Дня» слушно зауважували, що не треба все спихати на народ, чекати лише його реакції і вимог щодо громадського телебачення, бо все залежить від політикуму.

–На яку аудиторію розраховане видання?

–Перш за все книга розрахована на викладачів, аспірантів і студентів факультетів, кафедр і відділень журналістики, яких, як ви знаєте, тепер в Україні багато (інша справа, чи потрібно було стільки їх створювати...). Також книга призначена для творчих телевізійних працівників. І, звичайно, для телевізійних критиків – і з досвідом, і початківців. Стане вона в пригоді й моїм студентам – я веду курс «Телевізійна критика у пресі».

Презентація книги відбулася у Львівському національному університеті імені Івана Франка. Розповідали про неї автор Зенон Дмитровський, завідувач кафедри радіомовлення і телебачення факультету журналістики ЛНУ ім. Івана Франка, професор, доктор філологічних наук Василь Лизанчук та директор видавництва ПАІС, де вийшла книга, доцент кафедри української преси, кандидат політичних наук Ігор Паславський.

–Я вважаю, саме газета «День» серед інших засобів масової інформації загальнодержавного масштабу приділяє питанням телебачення постійну і, що вкрай важливо, послідовну увагу, – наголосив автор видання. – «День» завжди відзначався високим фаховим рівнем публікацій, аргументованістю, доброзичливістю і коректністю зауважень на адресу телевізійників.

– Зенон Євгенович цілком слушно зазначає, що газета «День» завжди вирізнялась плюралістичністю і вільнодумністю, – підтримав колегу професор Лизанчук. – Додам, що вільнодумність газети «День» не виходить за межі національних інтересів України, за межі моралі, духовності і потреби українського державницького мислення. І вкрай важливо, що все це віддзеркалив у своєму новому виданні Зенон Дмитровський.

– Так історично склалося, що газета «День» і факультет журналістики Львівського університету мають давні, добрі й конструктивні відносини, – зазначив Ігор Паславський. – «День» – це та газета, яка реально плекає інтелектуальний потенціал української нації. Читаючи її, я щодня здобуваю дуже багато, – наголосив видавець і викладач. – Скажу більше: після прочитання «Дня» сміливо заходжу в аудиторію, бо готовий до дискусії на будь-яку тему. І добре, що автор нового видання приділив стільки уваги цій газеті, – вона того варта.

Тетяна Козирева,
«День», Львів